

היו יוצאים כנגדי, מפים בכנפיהם בשמחה לקבלני.

העפר שפך היה קם ממקומו, ורואה איך נשפח ארון התורה ששהה כאן. מכאן יצא מזון לכל העולם, ואור, וברכות לכל.

אשגח על בעלי - אינו כאן. אשגח לכל צד. בזמן הזה כשהיה בא אצלי בעלי, וסביבו כמה בנים חסידים, וכל אותם העלמות מזמנות לקבלו.

והיינו שומעים מרחוק קול זוגי הפעמונים מקשקשים בין רגליו, כדי שאשמע קולו טרם הפנסו אלי. כל עלמותי משבחות ומודות לפני הקדוש ברוך הוא, אחר כך הולכות כל אחת לבית מושבה, והיינו יחידות מחבקות בנשיקותינו באהבה.

בעלי בעלי, איפה פנית? כעת הוא הזמן שהייתי משגיחה בך. הסתפלתי בכל צד - ואינך. איפה אשגח לך, ולא אבקש בשבילך? ורוי מקומך בזמן הזה לבא אלי, הרני מזמנת כאן. והרי נשפחת ממני. אינך זוכר ימי האהבה, כשהייתי שוכבת בחיקך, וחקוקה בדיוקנך, ודיוקני היה חקוק בך. פחותם הזה שמשאיר דיוקנו בחקיקת הכתב, כך השארתי דיוקני בך, כדי שתשתעשע בדיוקני, בעודי בתוך צבאותי.

גועה בבכיה ואומרת: בעלי בעלי, האור של העינים הרי נחשף. אינך זוכר, כשהיית מושיט שמאלך מפתח לראשי, ואני מתענגת על רב שלום, וימינך מחבבת באחונה ובנשיקות. ונדרת לי שלא תעזב אהבתי לעולמים. ונשבעת לי (תהלים קלו) אם אשפוך ירושלים תשפח ימיני, הנה נשפחתי ממך. אינך זוכר, כשעמדתי אצלך בהר

בטשי בגדפייהו בחדוה, לקבלא לי. עפרא דבך, הוה קם מדוכתיה, וחוזו איך איתנשיא ארונא דאורייתא דהות הכא, מהכא נפקא מזונא לכל עלמא, ונהורא, וברכאן לכלא.

אשגח על בעלי, לית הכא. אשגח לכל סטר. בעידנא דא פד הוה אתי בעלי לגבי, וסחרניה כמה בנין חסידין, וכל אינון עולמתאן זמינין לקבלא ליה.

והוינא שמעין מרחיק, קל זוגין דפעמונים מקשקשין בין רגלוי, בגין דאשמע קליה עד דלא יעול לגבי. כל עולימתאן דילי, משבחין ואודין קמי קודשא בריך הוא, לבתר אזלין כל חד על פי מותביה, והוינן יחידאין מחבקן בנשיקתהון ברחימו.

בעלי בעלי, אן פנית, השתא הוא עדנא דהוינא אשגח בך. אסתפלנא בכל סטר, ולית אנת. אן אשגח לך, ולא אתבע בגינך.

דא הוא אתרך בעידנא דא, למיתי לגבי, הא אנא זמינא הכא. הא אתנשית מנאי, לית אנת דכיר יומי דרחימו, פד הוינא שכבת בתוקפך, ומחקקא בדיוקנך, ודיוקני הוות מחקקא בך, כהאי חותם דשביק דיוקניה בגליפו דכתבא, הכי שבקנא דיוקני בך, בגין דתשתעשע בדיוקני, בעוד דאנא בגו חילי.

געת בבכיה, וצוחת, בעלי בעלי, נהירו דעיניי הא איתחשף. לית אנת דכיר, פד הוית אושיט שמאלך מתחות רישי, ואנא מתענגנא על סגיאוי דשלם, וימינך מחבקא באחונה ובנשיקין. ונדרת (דף קיב ע"ב) לי דלא תשבוק רחימותא דילי לעלמין. ואומית לי, (תהלים קלו ה)